STEAUA LA „ORA BAYERN MUNCHEN"

La sfîrșitul meciului cu Jiul, antrenorul secund al Stelei, **Gh. Constantin**, nu-și ascundea nemulțumirea. Nu i-a plăcut nici modul cum a acționat în ansamblu echipa și nici felul în care unii jucători își îndepliniseră sarcinile în varianta de joc 4—3—3. Așteptă mai mult din partea lor. De ce ? Răspunsul l-am aflat răsfoind agenda „profesorului" : 12 antrenamente, două jocuri-școală și trei amicale în ultimele două săptămîni, de cînd echipa s-a înapoiat din turneul în America de Sud.

— N-aș putea spune că echipa n-a „săltat" în acest interval — ne mărturisea Gh. Constantin. Jucătorii au cam același nivel de pregătire, fizic socotesc că au atins 90%, iar ca joc 80% din ceea ce ne-am propus. Numai că odată intrați pe teren, își cam uită din sarcini, fac greșeli de execuție, plasament sau orientare și scad randamentul ansamblului, ca azi contra Jiului, sub limita procentajelor realizate, care impun o altă comportare.

Desigur, simbăta echipa n-a avut o evoluție care să dea motiv de panică, dar nici de satisfacție. Ea a trecut în contul său — o dreptate — destule realizări, unele de mare finețe, eficace și spectaculoase, ca „un-doi"-urile reușite de cuplul, refăcut, **Tătaru — Iordănescu sau Tătaru — Ștefănescu**, de combinațiile în trei (**Vigu-Tătaru-Iordănescu sau Tătaru-Vigu-Acsinte**) ; s-a mișcat cu destulă ușurință pe un teren moale. Totuși, și nouă ni s-a părut că echipa nu-i încă închegată ca joc, față de stagiul de pregătire efectuat, la 11 zile de partida cu echipa Bayern, care este avantajată în mod evident de faptul că se află în plin campionat.

Observațiile lui **Gh. Constantin**, fără discuție juste, găsesc corespondente la jucători, ceea ce dovedește luciditate și obiectivitate, dar — cum veți vedea — și încredere.

Mai întîi însă, ne-am adresat medicului echipei, **M. Ghimpețeanu**, ca unul indicat să diagnosticheze asupra stării de sănătate :

— Din fericire, ne-am întors din Brazilia cu toți jucătorii valizi, iar controlul medical riguros, care a urmat după o pauză de patru zile, la centrul „23 August" a confirmat o bună stare funcțională, confirmată apoi de datele luate după fiecare antrenament și joc. Excepție au făcut unii jucători ca Hălmăgeanu și Acsinte, care prin structura lor, suportă mai greu efortul prelungit. Dificultatea a fost înlăturată printr-o dozare mai judicioasă a antrenamentului lor. Sătmăreanu și Negrea, primul lovit al doilea gripat, au fost recuperați. Singura problemă o constituie Pantea (fractură metacarpiană la mîna stîngă) ; el se pregătește, dar prezența lui la jocul din 8 martie este incertă.

Așadar, o singură indisponibilitate și tocmai o extremă, de care Steaua are nevoie. Acest lucru ni l-a subliniat **Vigu**, printre altele :

— Simt, și am observat și la unii colegi, o ușoară scădere, chiar urme de oboseală, cred că din cauza trecerii de la antrenamente tari pe teren de zgură la cel cu iarbă. Dar nu aceasta mă nemulțumește, o consider trecătoare, cît faptul că jocul de ansamblu, cursivitatea lasă de dorit, că nu jucăm încă cu toată convingerea în varianta 4—3—3, că n-avem extremele care ne trebuie și de care m-am convins în Brazilia că ele fac tot jocul... Aș fi nedrept însă, dacă n-aș recunoaște și ce mă satisface: se creează mai multe ocazii de gol, demarcări mai reușite, ritmul în creștere. Sîn convins că pînă la 8 martie vom fi capabili de o replică pe măsura münchenezilor.

De aceeași părere au fost și **Hălmăgeanu** și **Negrea**. Pe primul am încercat să-l surprindem cu o întrebare.

— Te-a speriat acel 7—0 reușit de Bayern în campionat ?

— Deloc. Îl consider de domeniul accidentelor. Sînt convins că Bayern nu-i realizează a doua oară.

— Dar de golurile marcate de Müller ?

— Asta da, mă pune pe gînduri, pe mine și pe ceilalți apărători. Dar, sper să ne găsească pregătiți peste 11 zile. Acum însă, echipa nu se află încă la nivelul corespunzător posibilităților noastre, dar oricum este mai avansată decît în toamnă. Noi am început de regulă bine returul și sper că și acum va fi așa. Cu atît mai mult cu cît avem ceva de demonstrat pe teren, în competiții...

Hălmăgeanu, oportun și precis, așa cum îl dorim și în fața lui Gerd Müller

Ultimul jucător-interlocutor : Tătaru, atacant cu funcții speciale dar și cu un deosebit simț al porții. Ce gîndește el ?

— Pentru mine e mai greu pentru că sînt obișnuit să fiu în față, la poartă. Dar, cu tot venicam în ajutorul apărării și cum mă și simt într-o condiție fizică bună, sper că pînă la urmă mă voi încadra, ca și ceilalți de altfel, chiar în scurta perioadă rămasă. În fața unei echipe masive, dure, rapide măsura münchenezilor.

De aceeași părere au fost și **Hălmăgeanu** și **Negrea**. Pe primul am încercat să-l surprindem cu o întrebare.

— Te-a speriat acel 7—0 reușit de Bayern în campionat ?

— Deloc. Îl consider de domeniul accidentelor. Sînt convins că Bayern nu-i realizează a doua oară.

— Dar de golurile marcate de Müller ?

— Asta da, mă pune pe gînduri, pe mine și pe ceilalți apărători. Dar, sper să ne găsească pregătiți peste 11 zile. Acum însă, echipa nu se află încă la nivelul corespunzător posibilităților noastre, dar oricum este mai avansată decît în toamnă. Noi am început de regulă bine returul și sper că și acum va fi așa. Cu atît mai mult cu cît avem ceva de demonstrat pe teren, în competiții...

Ultimul jucător-interlocutor : Tătaru, atacant cu funcții speciale dar și cu un deosebit simț al porții. Ce gîndește el ?

— Pentru mine e mai greu pentru că sînt obișnuit să fiu în față, la poartă. Dar, cu tot venicam în ajutorul apărării și cum mă și simt într-o condiție fizică bună, sper că pînă la urmă mă voi încadra, ca și ceilalți de altfel, chiar în scurta perioadă rămasă. În fața unei echipe masive, dure, rapide măsura münchenezilor.

De aceeași părere au fost și **Hălmăgeanu** și **Negrea**. Pe primul am încercat să-l surprindem cu o întrebare.

— Te-a speriat acel 7—0 reușit de Bayern în campionat ?

— Deloc. Îl consider de domeniul accidentelor. Sînt convins că Bayern nu-i realizează a doua oară.

— Dar de golurile marcate de Müller ?

— Asta da, mă pune pe gînduri, pe mine și pe

U.T.A. — în fața unui nou pisc: TOTTENHAM!

Iată-ne, deci, la numai cîteva zile de meciul tur U.T.A. — TOTTENHAM HOTSPUR. Normal ar fi fost ca în acest moment cele două tabere să aibă de rezolvat doar chestiuni de ordin administrativ, cum ar fi, de pildă, voiajul (pentru Tottenham) și toate cele impuse calității de amfitrion (pentru U.T.A.)... Din păcate...

Domide : „Voi reuși, oare, după-amiaza meciului cu Feyenoord ?"

DREPTUL LA SURPRIZĂ

Dacă în cazul echipei engleze totul pare să fie în perfectă ordine, **U.T.A. este departe de forma capabilă să-i asigure dreptul la surpriză**. De altfel, ultimele rezultate sînt edificatoare. În timp ce Tottenham a cîștigat detașat la Liverpool (3—0 cu Everton), U.T.A. a pierdut cu 0—2 în fața lui Ararat Erevan, pentru ca duminica trecută să nu poată deschide scorul în cele 90 de minute susținute în compania Vagonului și C.F.R.-ului din Arad.

Vorbeam de dreptul la surpriză, care ar fi putut să repete „campania Feyenoord". Și nu putem vorbi mai mult. În fond, trebuie să admitem că în apropiata dublă întîlnire cu Tottenham, U.T.A. are, oricum, șansa a doua și ar fi avut-o chiar dacă ar fi reușit, prin miracol, să atingă forma maximă cu 5 (!!) zile înainte de reluarea campionatului.

POTENȚIAL ? 50 — 60 LA SUTĂ...

Care este potențialul de moment al arădenilor ?

În ziua revenirii din Algeria, **antrenorul Dumitrescu Vorbea de numai 50 la sută, cînd acest potențial ar fi trebuit să fie de cel puțin 80 la sută.** Dereter, care cîntărește **mult înainte de a răspunde, era de părere că, oricum, acest potențial nu depășea 60 la sută.** Singurul care a emis un alt punct de vedere a fost **Mircea Petescu**, redevenit căpitan al liderului într-un moment cînd e normal, poate, ca un om optimist prin excelență să la locul scepticismului tradițional **al lui Dereter. Mircea Petescu e** de părere că aceste cifre s-ar putea referi doar la capacitatea de exprimare. **El susține că U.T.A. poate și trebuie să „urce" în salturi pînă la jocul cu Tottenham** — adică în cele numai cîteva zile — **dar că, în acest scop, e nevoie de reintărirea spiritului de echipă,** întrucîtva minat de unele raporturi absolut inedite în sînul clubului arădean : **antrenorul Dumitrescu reproșează unora dintre jucători o oarecare multumire de sine ; pe de altă parte, jucătorii nu izbutesc să-și reproșeze nimic la capitolul eforturi în pregătire.**

TURNEUL ALGERIAN

Se pune întrebarea : **de ce n-a reușit U.T.A. să atingă un plafon acceptabil** (pentru că de unul maxim nici nu putea fi vorba la... 7 martie) ?

În această iarnă, U.T.A. a muncit, ca întotdeauna, exemplar. Începînd cu 10 ianuarie, arădenii au mărit norma de efort față de anii trecuți, tocmai pentru a răspunde momentului Tottenham (de o pregătire specială, adică ieșită din canoane, nu putea fi vorba, pentru că această dublă întîlnire cu Tottenham, oricîtă rezonanță ar avea numele clubului englez, nu-i poate determina pe arădeni să uite că în timp ce Tottenham trece, Dinamo sau Rapid rămîn).

Dacă prima lună a pregătirilor s-a desfășurat fără fisuri, partea a doua, adică tot ce începe la 10 februarie, nu mai păstrează acel crescendo necesar.

U.T.A. a început cu jocuri normale (Reșița, Crișul, Progresul) și apoi a plecat într-un turneu față de care a manifestat multe rezerve, dar care a fost acceptat pentru simplul motiv că, în lipsă de altceva, nu se putea risca înfruntarea unor terenuri desfundate acasă, în perioada cea mai fierbinte a cizelării. Așadar, alegînd între două rele, U.T.A. a plecat în Algeria.

Care este rezultatul turneului algerian ? **Cîteva antrenamente tari, pe terenuri dure, ca de asfalt, și două jocuri la un interval de 11 zile. Algeria, deci, nu a contribuit cu nimic la mărirea „capacității de exprimare". Se pare că în tot timpul turneului, jucătorii** — așa cum mărturisesc ei înșiși — **n-au făcut decît să-și menajeze articulațiile. Credem, totuși, că această intenție de menajare a fost oarecum exagerată : nu vedem, de pildă, motivul pentru care Ararat Erevan a putut să-și asume mai mult riscurile accidentării.**

CE S-AR FI PUTUT FACE !

L-am întrebat pe antrenorul Dumitrescu III dacă n-ar fi fost mai bine, totuși, ca U.T.A. să fi adoptat, în această iarnă, împotriva cutumei, „stilul englezesc", prin reîntreruperea lucrului. Răspunsul a fost net : **ar fi urmă prăbușirea, pentru că un stereotip de efort, instalat de atîția ani, nu poate fi schimbat la comandă.**

Adevărul e că **echipele noastre pornesc cu un handicap enorm la startul acestei primăveri internaționale**, U.T.A. și **Steaua** au desigur mărele **merit** de a fi menținut fotbalul nostru pe agenda de primăvară a Europei, dar asta nu schimbă lucrurile. Vrem să credem, totuși că atît Steaua, cît și U.T.A., vor face mai mult decît predecesoarea lor. Dinamo Bacău, care r rezista „mașini Arsenalului, c tr-o luptă în c tatea de form obiectiv, de a zidat în prim conturarea sco 1—9.

ZA AU ARUN

Mai sînt, d zile pînă la p Tottenham. L scriem acest U.T.A., speră liderul cehoslo Kosice la Ara de săptămînă. fi ultimul pri dinamizarea fi pe. Și sperăm va găsi resurs meciului cu T ECHILIBRU, arma care a aici.

U.T.A. este cidă. Ea știe că ar fi avut ră liniștită dac dut onorabil Victoria Setub a-și organiza rea titlului, a pornit cu un resc spre acest carierei sale, mește Tottenh convingerea ci martie, pe sta Arad, U.T.A. pere un titlu pe care și l-a cărămidă cu timp de 25 de

Ioa

MARGINALII LA TURNEUL ÎN TURCIA ȘI GRECIA

Stupoare pentru portarul și apărătorii lui Fenerbahce. Cu un șut de la 30 m, Deleanu a înscris imparabil. Dumitrache, în prim plan, în dreapta, se îndreaptă spre centru

PE CINE SE POATE CONTA ÎN ACEST MOMENT ?

Făcînd un bilanț al constatărilor turneului turco-grec, al ecourilor comentariilor la meciurile amicale, al necesităților echipei naționale, am ajuns la următorul lot lărgit, cu minimum doi oameni pentru fiecare post, al lotului A :

RĂDUCANU
ADAMACHE
ȘTEFAN

SĂTMĂREANU — LUPESCU — DINU — DELEANU
POP — BOC — SĂTMĂREANU II — VIGU
CREȚU

DUMITRU
ANCA
NUNWEILLER VI
BROSOVSCHI
SIMIONAȘ

LUCESCU — DOBRIN — DUMITRACHE — IORDĂNESCU
UIFĂLEANU — DEMBROVSCHI — NEAGU — DOMIDE

I-AM IMITAT (DOAR) PE ILLOVSZKI, PE PONOMAREV ȘI PE RAMSEY ?

- CONDIȚIA ACTUALĂ A PERFORMANȚEI REPREZENTATIVELOR SE CONFUNDĂ CU ACEEA A CLUBURILOR
- LA ISTANBUL, SALONIC ȘI VOLOS N-AM CÎȘTIGAT NICI UN NOU TITULAR PENTRU SELECȚIONATĂ

Sigur că nu putem să ne facem că uităm sau că nu ne interesează — atunci cînd încercăm să prezentăm cîteva dintre concluziile turneului de antrenament al naționalei — întrebarea (pusă — cum am văzut — în mai multe publicații —) dacă suita de pregătiri și de partide amicale în Turcia și Grecia ale tricolorilor a reprezentat sau nu o utilitate.

Cum fotbalul rămîne, în principal, o reală ciocnire de forțe, n-ar trebui să omitem acest adevăr și în materie de schimb de opinii sau de metode de antrenament, preocupare care a depășit de mult gradul unor acțiuni întîmplătoare și care se practică în mod sistematic, ca metodă. Și dacă admitem aceste fapte, dați-ne voie să vă amintim cum au folosit sau folosesc această perioadă celelalte echipe naționale aflate în fața aceleiași probe ca și reprezentativa noastră — **sferturile de finală ale „Campionatului Europei".**

Adversarul nostru direct, se știe, a pus pe picioare cel mai lung și mai divers turneu din întreaga istorie a existenței sale. Încă din primele zile ale lui 1972, internaționalii unguri se aflau pe stadioanele spaniole, pregătirea partidelor decisive cum sînt și acelea care așteaptă echipa națională a României la 29 aprilie și 14 mai. De aceea și federația noastră, antrenorul echipei naționale au socotit util ca lotul să petreacă un timp mai îndelungat împreună pînă la începerea meciurii, exceptînd rapidele reuniri prilejuite de jocul cu Franța și de încă un meci-test programat după aceea în compania unei formații de club de peste hotare. Punctul nostru de vedere rămîne acela că, **fără a se dovedi spirit de imitație ci numai voința de a fi în ritm cu adversarul, s-a procedat foarte bine prin organizarea acestui turneu** care, mai cu seamă sub raportul eficienței ședințelor de pregătire, a reprezentat o contribuție care cu siguranță se va vedea în momentele-cheie ale unui sezon așa de important ca cel în care ne aflăm.

FAMILIA NAȚIONALEI ÎN RAPORTURI EXCELENTE

Se tot vorbește — și nici noi nu am ocolit cuvîntul — despre existența unei veritabilii familii a echipei naționale. Dacă în alte împrejurări abia am putut să detectez această realitate, acum — petrecînd un timp mai îndelungat între selecționabili — am avut proba certă a existenței unei asemenea noțiuni. Dovezile nu sînt reprezentate numai de o amiciție reală care fi leagă pe vechii tovarăși de luptă ; nu e vorba doar de o stimă reciprocă. Ele merg mai departe. Această familie își cunoaște foarte bine interesele. Ea a ajuns la un spirit de solidaritate și de ordine, de gospodărire proprie (dacă acceptați termenul), care face ca viața să se desfășoare armonios și în liniște, fără scene neplăcute și discuții, fără proteste și obrăzniciri, fără alintări și exagerări. Există, dacă vreți un fapt, grija ca repartizările în camere să nu creeze susceptibilități noilor veniți. Și dacă cineva amintea o dată despre „clanul" internaționalilor consacrați, impenetrabil pentru cei de curînd veniți la lot, ei bine, eu nu am remarcat o asemenea respingere, nimic trufaș sau ironic. Înțimfat sau sufficient în atitudinea jucătorilor noștri de faimă față de, să zicem, grupul inimoșilor clujeni plus **Sătmăreanu II** care erau noutățile lotului pentru turneul din **Turcia** și **Grecia**.

Echipa știe să trateze pe cel mai valoroși (presupuși) jucători ai momentului, și trimiterea lor pe teren pentru meciuri care trălau, odinioară, mai mult prin fastul și atmosfera lor decît prin importanța lor ca performanță. Dacă, o vreme, doar campionatele lumii aveau forța să dea pregătirilor selecționatelor regimul atins de instruirea de la cluburi, acum aproape fiecare partidă inter-reprezentativă se bucură de un asemenea regim. Inutil, poate, să vă mai spunem că amploarea și febrilitatea pregătirilor se dublează atunci cînd ne aflăm în fața unor competiții oficiale ca acest **„Campionat al Europei"** care a devenit proba nr. 2 a selecționatelor de pe continentul nostru, după preliminariile și turneele finale ale campionatelor mondiale.

Pretențiile pregătirii și coeficientul de exactitate pretins lor au crescut considerabil de cînd stilul de joc al selecționatelor de primă valoare a devenit așa de cunoscut, aproape familiar, și cînd bătălia tactică ajunge să fie decisă de un amănunt ce pare nesemnificativ pînă cînd își dovedește nemaipomenita importanță. De aceea, selecționerii pornesc din timp și cu o meticuloziate științifică pregătirea partidelor decisive cum sînt și acelea care așteaptă echipa națională a României la 29 aprilie și 14 mai. De aceea și federația noastră, antrenorul echipei naționale au socotit util ca lotul să petreacă un timp mai îndelungat împreună pînă la începerea meciurii, exceptînd rapidele reuniri prilejuite de jocul cu Franța și de încă un meci-test programat după aceea în compania unei formații de club de peste hotare. Punctul nostru de vedere rămîne acela că, **fără a se dovedi spirit de imitație ci numai voința de a fi în ritm cu adversarul, s-a procedat foarte bine prin organizarea acestui turneu** care, mai cu seamă sub raportul eficienței ședințelor de pregătire, a reprezentat o contribuție care cu siguranță se va vedea în momentele-cheie ale unui sezon așa de important ca cel în care ne aflăm.

FAMILIA NAȚIONALEI ÎN RAPORTURI EXCELENTE

Se tot vorbește — și nici noi nu am ocolit cuvîntul — despre existența unei veritabilii familii a echipei naționale. Dacă în alte împrejurări abia am putut să detectez această realitate, acum — petrecînd un timp mai îndelungat între selecționabili — am avut proba certă a existenței unei asemenea noțiuni. Dovezile nu sînt reprezentate numai de o amiciție reală care fi leagă pe vechii tovarăși de luptă ; nu e vorba doar de o stimă reciprocă. Ele merg mai departe. Această familie își cunoaște foarte bine interesele. Ea a ajuns la un spirit de solidaritate și de ordine, de gospodărire proprie (dacă acceptați termenul), care face ca viața să se desfășoare armonios și în liniște, fără scene neplăcute și discuții, fără proteste și obrăzniciri, fără alintări și exagerări. Există, dacă vreți un fapt, grija ca repartizările în camere să nu creeze susceptibilități noilor veniți. Și dacă cineva amintea o dată despre „clanul" internaționalilor consacrați, impenetrabil pentru cei de curînd veniți la lot, ei bine, eu nu am remarcat o asemenea respingere, nimic trufaș sau ironic. Înțimfat sau sufficient în atitudinea jucătorilor noștri de faimă față de, să zicem, grupul inimoșilor clujeni plus **Sătmăreanu II** care erau noutățile lotului pentru turneul din **Turcia** și **Grecia**.

Echipa știe să trateze pe cel mai proaspeți convocați. Și cred că nici sensibilul **Ștefan** — delicat și fin, „în civil", ca o fată mare — nici plinul de ardoare **Crețu**, nici foarte politicosul și mereu atentul **Sătmăreanu II**, nici **Uifăleanu** cel grav și meticulos n-au simțit vreo răceală, vreo duritate a celorlalți „în zilele în care s-au aflat în această reală familie a echipei naționale. Vreau să vă spun că nu sînt uitate onomasticile sau zilele de naștere ale fiecăruia dintre membrii familiei, de la antrenorul **Angelo Niculescu** pînă la cel mai plin de vervă compozitor de cîntece, care e **Ilie Balaci**, pînă la cel mai tînăr component al ei, masorul **Tudose Andrei**. Că nu se uită a se trimite o ilustrată cu cîteva cuvinte amabilelor gazde din **Istanbul** cînd avionul a aterizat la **Atena**. Că micuța elevă din **Volos** care a înmînat lui **Lucescu** un buchet de flori și a rostit cu vocea întretăiată de emoție un cuvînt de salut în limba franceză a fost insistent căutată la terminarea meciului, spre a i se dărui o fotografie cu semnăturile tuturor oaspeților români. Despre întreaga tratare, sub aspect sufletesc, a „cazului Mocanu" nu vreau să mai revin. Am scris la vreme despre ea. Aș vrea să reținеți din aceste cîteva rînduri că avem un lot care ne reprezintă cum trebuie și în orele petrecute la plimbările în grup, în holul unui aeroport, la o recepție. Și asta, nu-i așa ?, valorează la fel de mult ca minutele în care această echipă națională și-a croit, încet dar sigur, o „carte de vizită" onorată pe orice stadion al lumii, astăzi.

Dinu, dezlănțuit, adică așa cum îl cunoaștem dintotdeauna, în meciul cu Fenerbahce

DACĂ AȘ FI ANGELO NICULESCU...

Aș lua un creion și o hîrtie și aș încerca un „inventar" al situației de la 1 martie 1972. Probabil că printr-un antrenor al naționalei a făcut de mult operațiunea pe care v-o propun ; dacă îmi iau, pentru cîteva paragrafe, numele lui... este spre a încerca să întru în pielea unui personaj atît de mult pus la încercare de anii din urmă, în care a trebuit să trăiască cele 25 de minute teribile de dinaintea a cel puțin 10 meciuri infernale. Ce nervi trebuie să ai ca să rămîi mereu liniștit și calculat ! Băieții au pretenția că îl simt pe **Angelo Niculescu** cînd este înfuriat. Eu nu îmi arog acest merit fiindcă, efectiv, nu l-am văzut scos din fire în timpul acestor două săptămîni ci doar, pentru o clipă iritat, pentru ca imediat să-și recapete deplinul echilibru. Ceea ce pentru un om care a escaladat două calificări de nivel emoțional maxim și a trăit și o Guadalajara mi se pare uimitor... Deci, hai să ne închipuim jucînd rolul de „responsabil de inventar" al turneului. Vom lucra doar cu un singur articol : **efectivul jucători.** Și marea întrebare care apare, în această situație, este aceasta :

— CARE DINTRE PROASPEȚII CONVOCAȚI POATE INTRA ASTĂZI CA TITULAR ÎN ECHIPA NAȚIONALĂ ?

Răspunsul meu ar fi : nici unul. Precizăm. În momentul de față. Dar toți patru — pentru că ne-am gîndit la **Ștefan, Sătmăreanu II, Crețu** și **Uifăleanu** — pot figura în lotul lărgit, deci de la locul 15, zic eu, în sus al listei de „probabili". Valoarea și cunoașterea meseriei postului au toți, dar experiența pentru a intra, fără vizibile influențe, în formația titulară încă nu. Rostul chemării lor în turneu s-a justificat tocmai prin această măsurare a posibilității unei imediate titularizări. În schimb se poate vorbi despre întărirea unei mai vechi realități, anume aceea că **Anca** rămîne în momentul de față cel mai indicat „joly-jocker" pentru liniile defensivă și de mijloc, unde poate înlocui în orice moment și cu randament garantat orice titular. Evoluția lui ca fundaș dreapta în repriza secundă a întîlnirii de la **Volos** a reprezentat încă o elocventă pledoarie **pentru multitudinea aplicațiunilor** clujeanului ; el se simte la largul lui oriunde, de la fundaș dreapta pînă la mijlocaș stînga. O piesă foarte prețioasă pentru un antrenor, cum o și mărturisea **Angelo Niculescu** al cărui rol îl și abondonez acum, pentru că, iată, am și simțit inconvenientele lui. Fie și numai pe parcursul cîtorva fraze care au solicitat un verdict. Și, orice am spune, numai în pielea unui om care trebuie să decidă în asemenea situații, să nu fii ! Iată de ce vă spun, în cunoștință de cauză, că nu există motive spre a-l invidia pe antrenorul echipei naționale. Gîndiți-vă doar la minutele acelea de la 29 aprilie, din vestiarul **Nepstadionului.** Numai la atîta...

Eftimie IONESCU